

[Aksel Larsen.]

langt kraftigere Udtryk, end vi Kommunistere er i Stand til at finde frem, er nu strafbare, medens de ikke har været det før; nu sidder nemlig de Herrer, som dengang kun var Redaktører af Oppositionsblade, selv som Regeringsparti, delvis som Ministre, og derfor er Forholdet blevet et helt andet. Den nuværende Statsminister kunde i sin Tid, selvfølgelig ustraffet og hyldet med Begejstring af sit Parti, fortælle, at de danske Domstole var Klassedomstole, men naar vi Kommunistere nu konstaterer det samme, saa er det grov Fornærmelse af offentlige Myndigheder, og saa straffes det strengt — to Maaneders Fængsel! Det samme gælder, hvis man udtrykker det, som Titusinder af Tjenestemænd tænker og føler i Øjeblikket; ogsaa det er strafbart.

Det viser sig altsaa, at i en tilstrækkelig hensynsløs, saakaldt stærk demokratisk Regerings Haand er den nuværende Lovgivning som Ler, der kan formes efter Tykke og Behag. Der er ingen Grænser for, hvad de forskellige Love kan anvendes til. Men ganske vist ser vi ogsaa, hvem de bliver anvendt imod, nemlig mod Kommunisterne og mod den revolutionære Bevægelse.

Mærkeligt nok giver det ærede Medlem Hr. Pürschel Udtryk for en vis Utilfredshed med, at Regeringens Optræden endnu ikke er haardhændet nok. Han lægger i Regelen sine Taler an paa at levere Argumenter og Beviser for, at Regeringen dels har Ret i Henhold til Lovgivningen til at optræde mere haardhændet og dels har Pligt som Forsvarere af det bestaaende Samfund til at optræde mere brutalt over for den kommunistiske Bevægelse. Det er det ærede Medlem, der først af alle har rejst den Slags Sager her i Tinget, og man maa jo indrømme, at i den Tid, der er gaaet, er han kommet et betydeligt Skridt frem. Det er saadan, at saa at sige hver Dag har sin Sag, at saa snart „Arbejderbladet“s ene Redaktør er blevet sendt paa Vestre, saa bliver der rejst Sag mod den næste.

Men Regeringen har ikke ment at kunne nøjes med de gældende Lovbestemmelser, hvad de andre Felter angaar, og derfor kommer nu de ved Forslag fra Udvalgets Flertal og Mindretal ændrede Lovforslag om Forbud mod visse Sammenslutninger og om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v. her til anden Behandling. Det er ganske givet, at man har benyttet Udvalgets Forhandlinger og Studehandelen med Venstre til at forværre disse Love, yderligere gøre dem velegnede som Paaskud

for reaktionære Regeringsmyndigheder til at slaa ned paa Arbejderbevægelsen.

§ 1 i det ændrede Forslag til Lov om Forbud om visse Sammenslutninger m. m. er karakteristisk derved, at man lakonisk siger, at Sammenslutninger, som har til Hensigt ved ulovlig Magtanvendelse at øve Indflydelse paa politiske og offentlige Anliggender, er forbudt. Der er det videste Spillerum for Vilkaarlighed. Men der findes en anden Vilkaarlighed fra det officielle Samfunds og de officielle Magthaveres Side, en Vilkaarlighed mod Arbejderklassen og dens Organisationer.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel er mildt fornærmet over, at det kommunistiske Parti endnu ikke er forbudt. Jeg har aldrig noget mod, at det ærede Medlem dokumenterer sin fundamentale Uvidenhed, saa han er velkommen til at fortsætte med den, men det ærede Medlem maa jo dog forudsættes at have kendt Kommunisternes Program, Hensigter og Mening, før Kommunisterne kom her ind i Rigsdagen. Alligevel ansaa han det efter Valget i 1932 for muligt at godkende de kommunistiske Mandater, saa jeg forstaar ikke, hvorfor han skriger saa voldsomt op nu bagefter, medmindre det skal forklares derhen, at han nu ser, Kommunisterne er ved at blive en alvorlig Magtfaktor og dermed en alvorlig Fare for det Samfund, der har Brug for Generalauditorer.

Naturligvis giver vi ikke Afkald paa en eneste Tøddel i vort officielle Program, det falder os ikke ind. Men de, som er de reelle Magtfaktorer i det kapitalistiske Samfund, og som kun udgør et forsvindende Mindretal af dette Samfunds Borgere, som altsaa reelt modsætter sig Folkestyrets sande Gennemførelse, som reelt udøver Diktatur under Demokratiets Maske, kan jo bare forsvinde og lade Befolkningens Flertal komme til at raade, saa er Sagen i Orden uden Vold. Men saa længe de Herrer med Vold og med Kneb, med Juristeri og med Regereri modsætter sig, at Folkets Vilje bliver højeste Lov, saa længe de Herrer i Kraft af, at de har deres Statsapparat til Disposition, forhindrer Befolkningens arbejdende Flertal i at overtage alle samfunds-skabte Værdier, ja, saa længe maa de Herrer finde sig i, at dette Befolkningsflertal efterhaanden belaver sig paa at anvende de Midler, som er tjenlige, naar alle andre Sunde lykkes.

Der findes ikke det borgerlige Parti her i Salen, fra Socialdemokratiet til de Konservative, som ikke har en Fortid, og